

Boros Imre: Béremelési helyzetismeret

2015 november 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A minap arra ébredtem, hogy a rádióban hazánk két kanonizált közgazdasági csúcselemz?je azon kesergett, hogy a munkaer?hiány miatt fellép? kényszer? béremelések felvetik az infláció ismételt elfutásának rémét.

Való igaz, hogy ez a hamis lemez legalább négy évtizeden keresztül forgott és homályosította a köztudatot, de talán itt lenne az ideje, hogy ezen a blöffön túllépünk, és végleg elfelejtsük a többet fogyasztottunk, mint amennyit megtermeltünk hazugságot, ami soha nem volt igaz, és ma sem az.

Persze derék „elemzőink” kesergése érthető. Egyikük egy külföldi tulajdonú bank alkalmazásában áll, a másikuk pedig egy külföldi tulajdonú hírportál szócsöve. Náluk ezt a zenét rendelik, ezért fizetnek nekik. Azt viszont végképpen nem értem, hogy miként egyeztethetők össze a bérekről elmantrázott keserveik az általuk a piacra alkotott képpel, nevezetesen, hogy a piac a kereslet–kínálat változása révén mindent helyretesz. A munkaerőt illetően ugyanis az a helyzet, hogy egyrészt a nyitott európai piacon többet fizetnek, mint nálunk, ezért van az a pénz, amiért már érdemes útra kelni.

Nálunk viszont munkaerőhiány keletkezik, tehát, ha versenybe akarunk szállni a konkurenciával, akkor a piac törvénye szerint többet kell fizetni a munkavállalóknak. Feltételezhetnénk persze, hogy esetleg a piaci törvény a bérekre kivételként „tekintene”, de ez botorság lenne, mert a gyakorlat ennek az ellenkezőjét mutatja.

Már nemcsak az egészségügyben van krónikus munkaerőhiány, hanem az idegenforgalomban és más területeken is. A nyáron a Balatonon nagy hiány volt szakácsokból, pincérekől, szobaasszonyokból. Arról viszont még nem hallottam, hogy tömegével keresnék jó pénzért Nyugaton a magyar pedagógusokat, lehet, hogy azért, mert nekik mégis, és talán nem is piaci alapon emelték a béreiket.

Az orvosokét meg nem. Ki érti ezt? Azonnal nyakon csíphető tehát az „elemzőink” által elmondott badarság a 2010 utáni változások tükrében. A rezsicsökkentés, a devizahitelek kivezetése, a családtámogatási intézkedések, valamint az alacsonyabb infláció miatt elállt bizonyos reálbér- és reálnyugdíj-emelkedések következtében keletkezett többlet-vásárlóerő piacra kerülése nem járt inflációval, ellenben nem várt kellemes hatást gyakorolt a növekedésre.

Ennek ellenére még mindig a sor végén állunk az unióban az elköltendő jövedelmek területén. A sokat hajtogatott exportorientált és csak a GDP-t növelő, de a hazai jövedelmeket változatlanul hagyó növekedési faktor mellé a hazai vásárlóerő is felsorakozott mint növekedési tényező, és kellemes meglepetést okozott – ámde valószínűleg nem idézett „elemzőinknek”. Ők egy kicsit vártak, a tanulságokat gondosan elfelejtették, és kezdték a régi mantrát előlő. (Csecsemőknek ugyanis minden vicc és mantra új.)

Természetesen számomra is világos, hogy csak a megtermelt jövedelemből lehet osztani. Ha azt vesszük alapul,

hogyan az uniós átlag hetven százaléka körüli termelékenységhez bizonyára nem az uniós bérekhez képest huszonöt–harcminc százaléknál bér járna. Általánosságban tehát kijelenthetjük, hogy lenne, van miből fizetést emelni. De ki kezdje a béremeléseket, melyik munkaadó csoport? Az állam két funkcióban szerepel, egyrészt mint munkaadó, másrészt mint általános társadalmi felelősséggel rendelkező szabályozó, amely a teljes társadalmi spektrum működéséért felel. Lenne, igen, lenne az emelésekre pénz is. A költségvetés helyzete ugyanis nagyságrenddel javult, nőtt az adóbevételek, javult az adóbeszedések hatékonysága, és nagyságrenddel csökkent a kamat is.

Az elmúlt években az állam visszavásárolta azokat az elkótyavetyélt tulajdonokat, amelyek éppen a hazai jövedelmek lekopasztását végezték (bankok, közmezők, energiaszolgáltatók). Talán már elég lenne sokkal szélesebb marokkal mérni a nagyvonalú támogatásokat a hazánkban letelepedő multinacionális cégeknek is, hiszen súlyos milliárdokért csak csekély számú munkahelyet létesítenek. Másrészt az olcsó hazai bérral már ma is elegendő devizabevétel keletkezik ahhoz, hogy az államkassza is megszabadulhasson végre a devizaadósságok terheitől. Szóval, ha tetszik, itt is milliárdokat lehetne megtakarítani. A másik kormányzati lehetőséggel, a bérminimumok emelésével a kormány már régóta él. Ennek valós korlátja viszont az, hogy az alacsony hatékonysággal, de tömeges foglalkoztatást biztosító ágazatokban a minimum bérek radikális emelése növeli a feketegazdaság arányát, ami nem lehet cél.

De ejtsünk szót a hazánkban működő nagy, főként külföldi cégekről. Ott van, náluk keletkezik az a jövedelemtöbblet, amelyből lehetne osztani bőven. Az egyik autógyártó óriás 2014-es mérlege szerint csak a hazai GDP-hez 2,8 milliárd euróval járultak hozzá, de ebből hazánkban még százmillió euró (nemzeti) jövedelem sem keletkezett. Nekik azonban eszük ágában sincs jótékonykodni. Hajdanán azért döntöttek a magyarországi letelepedés mellett, mert itt adókedvezményeket kaptak, azt mondták nekik kormányzati szervek, hogy gondosan vigyázni fognak az alacsony bérekre és a jól képzett munkaerőre, és természetesen a letelepedéshez is milliárdok jártak. A profitelődorádó biztosítva van. Maguktól tehát nem fognak béreket emelni, hacsak a gazdasági-piaci környezet rá nem kényszeríti őket, ha másutt, például az államnál, vagy más hazai cégeknél nem kínálnak jobb fizetéseket a munkavállalóknak. Akkor viszont rákényszerülnek az emelésre. Indokolatlan attól reszketni, hogy azonnal szedik a sátorfájukat. Az idézett gépkocsigyártó hazai alkalmazottjain átlagban évente ötvétezer euró körüli adó utáni profitot realizál. Piaci kényszer esetén bőven jutna ebből akár tízezer euró (hárommillió forint) arra, hogy az átlagbért akár havi százezer forinttal emeljék, hiszen még ebben az esetben is bőven keletkezne extraprofit a hozzájuk kitélepipített munkán. Megfontolt és kitartó béremelések nélkül azonban ismét lemaradunk, pontosabban növeljük lemaradásunkat nemcsak a Nyugattal, de szomszédainkkal szemben is.

www.magyarhirlap - Boros Imre

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal! www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
